

ABDULLAH b. ABDULLAH

(عبدالله بن عبدالله)

Abdullâh b. Abdillâh Übeyy
b. Selûl el-Ensârî el-Hazrecî
(ö. 12/633)**Medineli münâfıkların reisi
İbn Selûl'ün oğlu, sahâbî.**

Asıl adı Hubâb (الحباب) idi. Müslüman olduktan sonra, babasının da künye olarak kullandığı bu isim için Hz. Peygamber, "Hubâb şeytandır" diyerek adını Abdullah'a çevirdi. Sahâbîlerin ile-ri gelenlerinden olan Abdullah, Bedir'den başlamak üzere Hz. Peygamber'le bütün savaşlara katıldı.

Münâfikûn suresinde de işaret edildiği gibi (63/7-8), Müstalikoğulları Savaş'ından dönerken İbn Selûl, eskiden beri yürüttüğü bozguncu hareketlerine devam ederek muhacirler aleyhinde çirkin sözler sarfetmiş, "Medine'ye vardığımızda soylu ve güçlü olanlar, zelil ve güçsüz olanları oradan kovacaktır" diyerek tahrikte bulunmuştu. Bunun üzerine Hz. Ömer, İbn Selûl'ün öldürülmesi için Resûl-i Ekrem'in emir vermesini istemiş, fakat Peygamber, Muhammed arkadaşlarını öldürtüyor tarzında bir ithama mâruz kalmamak için bu teklifi kabul etmemişti. Ancak Hz. Peygamber'in bu kararını henüz duymamış olan Abdullah Peygamber'e giderek eğer babası öldürülecekse, daha sonra intikam hissine kapılarak bir mümini öldürmemek için bu görevi bizzat kendisinin yerine getirmek istediğini bildirdi. Hz. Peygamber buna izin vermedi ve ona babasıyla iyi geçinmesini tavsiye etti.

Abdullah, babası ölünce hem onun vasiyetini yerine getirmek, hem de uhrevî bir fayda sağlamak ümidiyle Peygamber'e giderek babasını kefenlemek için ondan gömleğini istedi, ayrıca cenaze namazını kıldırmasını da rica etti. Hz. Peygamber, Abdullah'ın bağlı bulunduğu Hazrec kabilesi mensuplarını İslâmiyet'e daha çok ısındırmak için gömleğini verdi ve cenaze namazını kıldırması ricasını da kabul etti. Ancak Ömer'in şiddetli itirazlarıyla karşılaştı. Ardından da Tevbe süresinin 84. âyetinin nâzil olmasıyla münâfıkların cenaze namazını kıldırması yasaklandı.

Hz. Âişe'nin kendisinden hadis rivayet ettiği Abdullah, Halife Ebû Bekir zamanında Müseylimetü'l-Kezzâb ile yapılan Yemâme Savaşı'nda şehid düştü.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Hişâm, *es-Sîre* (nşr. Mustafa es-Sekkâ v.dğr.), Kahire 1375/1955, III, 209; İbn Sa'd, *eṭ-Ṭabaḳâtü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, III, 540-542; Taberî, *Târîḫ* (nşr. Yûsuf Bey v.dğr.), Kahire 1326, II, 260; a.mlf., *Câmi' u'l-beyân*, Bulak 1323-29 — Beyrut 1398/1978, X, 141-142; İbnü'l-Esîr, *Üsdü'l-gâbe* (nşr. Muhammed İbrâhim el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 296-298; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, I, 321-323; İbn Hacer, *el-İşâbe*, Kahire 1328, II, 95; Âlûsî, *Râḫu'l-ma'ânî*, Bulak 1301 — Beyrut, ts. (Dâru İhyâi't-türâsî'l-Arabî), X, 153-154.



TALÂT KOÇYİĞİT

ABDULLAH b. ABDÜLESED

(عبدالله بن عبد الاسد)

(bk. EBÜ SELEME el-MAHZÜMÎ).

ABDULLAH b. ABDÜLHAKEM

(عبدالله بن عبدالحكم)

(bk. İBN ABDÜLHAKEM, Abdullah).

ABDULLAH b. ABDÜNÜHM

(عبدالله بن عبد نهم)

(bk. ZÜLBİCÂDEYN).

ABDULLAH AĞA, Şehlevendim**XIX. yüzyıl Türk bestekârı ve icracısı.**

Güzel bir yüze sahip olmasından dolayı Şehlevendim lakabı ile şöhret bulmuş, ayrıca Şehlâ Hâfız ve Hâfız Abdullah Ağa lakapları ile de tanınmıştır. Doğum ve ölüm tarihleri bilinmemektedir. III. Selim zamanında (1789-1807) çocuk denecek yaşta saraya alındı. Müsikiyle ilgili temel bilgileri Enderun'da öğrendi. Kısa zamanda sesinin güzelliği ile dikkati çekti. Önce hânendeler, daha sonra da *musâhib**-i şehriyâriler arasına alındı ve bu görevleri II. Mahmud zamanında da (1808-1839) devam etti.

Günümüze ulaşan eserlerinden, devrinin önde gelen bestekârları arasında yer aldığı anlaşılmaktadır. Eserleri içinde, III. Selim ve onun hânendebaşısı Küçük Mehmed Ağa ile birlikte bestelediği nevâ-büselik faslı en önemlilerindedir. S. N. Ergun'un, *Antoloji*'sinde güftesini verdiği ilâhiden başka dinî eserine rastlanmayan Abdullah Ağa'nın günümüze yirmi dokuz sözlü eseri ulaşmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Hızır İlyas, *Vekâyi-i Letâifi Enderûn*, İstanbul 1276, s. 18; Tayyazâde, *Târîḫ*, İstanbul 1293, III, 78; S. Ezgi, *Türk Musikisi*, II, 32, 37; S. Nûzhet Ergun, *Antoloji*, İstanbul 1942, I, 394; *Türk Musikisi Klasiklerinden Nevâ Büselik Faslı* (İstanbul Belediye Konservatuarı Neşriyatı), İstanbul 1954, s. 132-133, 135-138; Tank Kip, *TSM Sözlü Eserler Repertuarı*, Ankara 1979, s. 56, 116, 126, 164, 170, 255, 257, 266; R. Ekrem Koçu, "Abdullah Ağa", *İst. A*, I, 32-33; Öztuna, *TMA*, I, 2.



NURİ ÖZCAN

ABDULLAH AHİSKAVİ

(1733-1813)

Dinî ilimler yanında tarih, astronomi, coğrafya ve tıp konularında da eser veren Osmanlı ilim adamı.

Bugün Sovyetler Birliği sınırları içinde kalan Ahıska'nın köylerinden Orpala'da doğdu. Çocukluğunda, devrinin ilim adamlarından olan babası Mehmed Efendi ile birlikte Şam'a gitti ve bir süre kaldıkları Sâlihiyye'de ilk öğrenimine başladı. Daha sonra tekrar Ahıska'ya döndüler. Babasının ölümünden sonra Kars'a giderek İsmâil b. Muhammed Berküşâdî'den fıkıh usulü ve hadis tahsil etti. Kendisinden icâzet aldığı bu hocası ona Ziyâeddin lakabını verdi. Bir müddet sonra Erzurum'a, oradan Diyarbekir'e gitti ve burada Küçük Ahmedzâde Ebûbekir Efendi'den *Şahîh-i Buḫârî* ile İbnü'l-Hâcib'in *Muhtaşar*'ını, Buzcuzâde Ömer Efendi'den de tefsir, aruz, hesap ve hendese ile usûl-i irtifâ okudu. Daha sonra hocası Buzcuzâde tarafından Mısır'a gönderildi. Mısır'da Şeyh Abdüsselâm Erzincânî'den *Şahîh-i Buḫârî* ve *Dürrü'l-aḫkâm* gibi eserlerle hadis usulü ve kıraat okuyan Abdullah Ahıskavî, 1761'de İstanbul'a gidip ders vermeye ve eserlerini yazmaya başladı. Beş yıl sonra İstanbul'dan Bosna'ya geçerek iki yıl kadar orada kaldı. Daha sonra da hacca gitti; dönüşünde Ayasofya Medresesi'ne müderris oldu. 1778'de Bosna seyahati sırasında yazmaya başladığı eseri *Revâmizü'l-a'yan*'ı tamamladı. Vefatında Karacaahmet Mezarlığı'nda Söğütlüçeşme civarına defnedildi.

Eserleri. 1. *Revâmizü'l-a'yan fî beyâni mezâmîri'l-uhûd ve'l-ezmân*. Antropoloji, astronomi, biyoloji, kimya, coğrafya, tarih ve biyografi gibi değişik konuları ihtiva eder. Arapça olan bu beş ciltlik eserin ilk cildine ilim, melek,